

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΗΝΟΡΡΟΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐκὰ τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομὴ γιὰ τὴν Ελλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ἄλλοι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα 15 δρ. προπληρωταίς. Κάθε παράπονο κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτὰ τὴν ἀρᾶν γιὰ τὴν κάθε φορᾶ.

Ἀθήναι, 18 Φεβρουαρίου 1885

Ἀριθ. 140+138+63

Ἡ

εὐθεσινὴ Πρωτὰ γράφει καὶ λέει μέσα στὰ γραφόμενά της, ὅτι ὅπως ἔδωκε ὁ βασιλέας τὴν διάλυσι τῆς βουλῆς στὸν Πετρέλαιου, τίποτα ἄλλο δὲν ἀπόδειξε παρά ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸς ἓνας **μικρὸς** κομματαρχίσκος.

Σ' αὐτὰ τὰ γραφόμενα τῆς Πρωτᾶ ἐγὼ δὲν συμφωνῶ ντιμπνιτους εἰς πρὸς τὴν λέξι **μικρὸς** κομματαρχίσκος, ἀν ἔλεγε **μεγάλος**, μάλιστα, διότι τοὺς μεγάλους τοὺς ἀναδείχουν οἱ μικροὶ, ὅπως ὁ **μικρὸς** Λαὸς ἀνάδειξε τὸν βασιλέα μας τοιοῦτον, ἀπὸ μικρὸς ποῦ ἦτανε καὶ μᾶς κάνει τώρα, καθὼς λέγει ἡ Πρωτὰ τὸν κομματαρχίσκο.

Καὶ ἐπειδὴ οἱ κομματαρχίσκοι πληρώνονται πάντοτε γιὰ νὰ κάνουν τὴ δουλειά τους κάλπικη, εἶναι τῆς ἀπορίας ἀξιοποιὸς ἐπλήρωσε καὶ τὸν **μικρὸ** κομματαρχίσκο.

Καὶ

αὐτὸ μᾶς τὸ ἐξηγᾶ ἀμέσως ὁ Λαὸς μὲ τὰ ἐξῆς λόγια :

«Ὅτι γιὰ νὰ δοθῇ ἡ διάλυσι στὸν Τρικούπη μπῆκαν καὶ μίλησαν τοῦ βασιλέα πρόσωπατα ποῦ κάμμιὰ δὲν ἔχουν ἐκδουλεψὶ στὸ ἔθνος.

«Ὅτι πρέπει νὰ ἐλεεινολογᾶ πᾶς τινὰς τὴν τύχη τοῦ κατὰ κινόμενου ἔθνους, τὸ ὅποιο σούρνεται ἀπὸ μιὰ συμμορία κλέφτικη, τῶν λεγομένων χρυσογαδάρων, ἡ ὁποία μὲ τὰ δάνειά της καὶ τὰς ψευτομετοχὰς καταξεδύμνωσε τὸ ἔθνος.

«Ὅτι ὁ βασιλέας ἀφοῦ ἔφτασε ὡς τὸ σημεῖο τοῦ νὰ εὐρίσκειται εἰς **τροφερὰς σχέσεις** μὲ τοὺς ληστὰς αὐτοὺς τοῦ ἔθνους ἀνοιξε μέγα λάκκο μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Λαοῦ του.

Σ' αὐτὰ πάλι τὰ λόγια ἀνρωτᾶτε καὶ τὴ μικρὴ μου γνώμη, πᾶς λέγω πῶς ἀλήθεια λέει, καὶ ὅτι πάρα πῆραμεν θάρρος, καὶ ὅτι πάρα ἔγχεσε τὸ πράγμα, καὶ ὅτι δὲν πᾶμε καθόλου καλὰ, καὶ τὸ ζήτημα μόνον εἶνε μέσα σ' αὐτὸ τὸν **μεγάλον** λάκκο ποῦ ἀνοιξε ὁ βασιλέας μεταξὺ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ ἡμᾶς ποὺς θὰ πέσῃ μέσα νὰ χαντακωθῇ.

Ἄμ. κάποιος θὰ πέσῃ. Καὶ βέβαια ὁ Πετρέλαιος.

Ὁ Αἰὼνος

καὶ αὐτὸς γράφει, ὅτι ἐκείνοι ποῦ ἔκλεψαν τῆς ὑπογραφᾶς

τοῦ Λαοῦ σὰν ψυμοζήταις ἔπρεπε τὴν στιγμὴ ἐκείνη νὰ ἦτανε στὴ φυλακῇ.

Διότι πραγματικῶς δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρά καθαροὶ καὶ ἄτιμοι πλαστογράφοι, οἱ ὁποῖοι ἔγραφαν ζωντανῶν καὶ πεθαμμένων τὰ ὀνόματα καὶ χωρὶς νὰ ρωτήσουν ἀν θέλουν κα' αὐτοὶ, καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα αὐτοὶ ποῦ τοὺς πλαστογράφησαν τὰ ὀνόματα νὰ τοὺς καταγγείλουν, καὶ θαυμάζω πῶς δὲν ὑπόγραψαν καὶ μένα μέσα, γιὰ νὰ γελῶ μὲ τὸν ἑαυτὸν μου.

Καὶ

νὰ ὀρίστε, ὁ Γεώργιος Μεγαρίτης καὶ Γιάννης Μεγαρίτης οἱ ἄνθρωποι δὲν ὑπόγραψαν στὴν καταχεςμένη δήλωσι, καὶ διαμαρτύρονται καὶ ἀποκαλοῦν ἀτίμους ἐκείνοὺς ποῦ τοὺς ἔβαναν.

Νὰ κυβέρνησις πλαστογράφος.

Ἄμ.

τὸ ἄλλο τὸ νόστιμο δὲν θὰ τὸ προσέξατε ποῦ ἔχει τὸ ἐξῆς ἡ φράση δήλωσις τῶν ἀπαταιῶνων τοῦ Λαοῦ, δηλαδὴ τοὺς ἀξιοτίμους παντοπώλας Κούζιδες τοὺς γράφει ἔτσι σὲ διάφορα μέρη ἀνακατωμένως μεταξὺ τῶν ἄλλων.

Ἀδελφοὶ Κούζιδες. Πάρα κάτω. Νικόλαος Κούζης, πρόεδρος τῶν παντοπώλιδων, πάρα κάτω Δ. Κούζης πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἄλλου, Ν. Κούζης παντοπώλης, ἄλλου Δ. Κούζης παντοπώλης καὶ κτηματίας, ἄλλου Νί. Κούζης ἐγγαμος καὶ κτηματίας.

Καὶ εἶναι θαῦμα πῶς τοὺς ἀνθρώπους δὲν τοὺς ἔδωσαν χίλια ὀνόματα καὶ ἐπαγγέλματα, ὡς ποῦ νὰ καταντήσουν νὰ μὴ γνωρίζονται καὶ ἀναμεταξὺ τους.

Φτοῦ ρεζίλιδες τῶν χαμάλιδων.

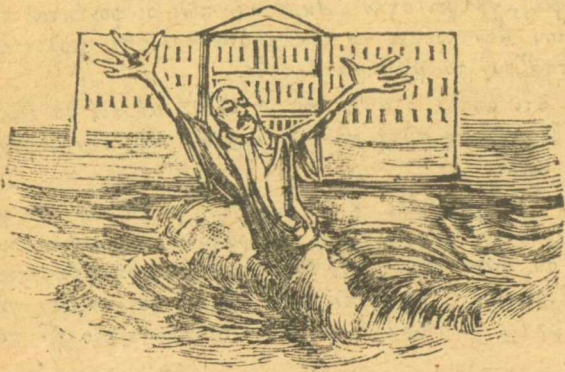
Νὰ

βρὲ βλάκες ποῦ παραπονᾶστε πῶς δὲν ἔχει οὔτε ὁ στρατὸς ψυμι καλὸ νὰ τὰ προχτὲς ἔστειλαν στὸ φοουραρχεῖο οἱ στρατιῶται ἑνοὺς τάγματος μία κουραμᾶνα μένα ψημένο ποντίκαρο μέσα, ξεκοιλιασμένο καὶ ξεντεριασμένο, νὰ τὸ φᾶ ὁ **μεγάλος** Πετρέλαιος.

ηρίας μας έμπορος Πανάγος Γεωργίου, και δύναται τὸ παρὸν σύμφωνα πρὸς τὴ διάταξι τοῦ άρθρου 14 τοῦ τελωνειακοῦ νόμου. ΑΡΣΤ.)»

Μέγαρα. Σφραγίδα Δημάρχου ὑπεγραφή δημάρχου και ὑπογραφή ἀρχιερατικοῦ ἐπισκόπου.

Θὰ ρωτήσε τί συμβαίνει με αὐταὶ τῆς πάρλαις. Νὰ ἀδερφοὶ νὰ σὰς δώσω νὰ καταλάβετε γιατί και ἐγὼ δὲν καταλαβαίνω, ὁ νόμος ἄρτε πλιξ, φλιξ και ὁ νικολῆς σας νὰ σφιξ, λέει πὼς τὰ πράγματα τῶν ἐκκλησιῶν μπένουν ἀτελόνιστα, ἀλλὰ μ' ὄλον τούτοις ὁ μέγας τελώνης τοῦ Περαία τοῦ τὰ τελώνισε τοῦ ἀνθρώπου και τοῦ φορολόγησε τραχὺσες δραχμαὶς ἀδίκαι και παράλογα, ληστεύοντας και τὰ ἱερά.

Ἐκεὶ τὸν ξέβρασε ἡ φουρτούνα τοῦ Λαοῦ και ἐκεὶ σὴθηγε.

Και εὐγανε και τὰ πλήρωσε ὁ ἀνθρώπος σὰν ἀρκαντάσης ποῦ εἶναι. Ἐπειτα δὲ εἶχαν και τὴν ἀδιαντροπία νὰ τὸν κοροϊδεύουν και νὰ τοῦ λέν νὰ πάη στοῦ Δραγοῦμη και κείνος τὰ καταφέρει νὰ πάη τῆς δραχμαὶς του πίσω, και τοῦτο τοῦτόλεγαν γιατί εἶναι ἀντίθετός του.

Ὡς και τὰ ἱερά πλέον θέλουν νὰ ἐμμεταλλευτοῦν γιὰ τοὺς πολιτικούς των σκοποῦς, ὡς και τὰ ἱερά.

Βέβαια αὐτὸ δὲν θὰ τὸ ξέρη ὁ ἀξιότιμος Δραγοῦμης, ἀν και το ἔμαθε τὴν ἴδια μέρα, ἀλλοιῶτικα θὰ εὐγάζε και θὰ τὰ πλήρωνε αὐτός, ἀλλὰ τί νὰ σοῦ κάνη ὁ ἀνθρώπος ποῦ δὲν τόμαθε και τώρα ἀκόμα ποῦ τοῦ τὸ γράφομε.

Νύφτω τὰς χεῖρας ἀπὸ τὴν γιὰ τὰ μέλλοντα.

Νὰ

πάλι αὐτὴ ἡ σικτοφαγὰνα τοῦ Περαία κοντεύει νὰ βρωμολογήσῃ τὸν κόσμον και ἀρίνομε ποῦ ξεντεριάζονται ὅλοι ἐκεὶ στοῦ δρόμο τῆς ἐκκλησίας, εἰς τρόπον ὥστε θὰ ξεφυτρώσῃ ἀπὸ κεὶ ἡ λιμικὴ.

Μὰς λέν νὰ φωνάζομε, ἀλλὰ τί νὰ φωνάζομε ποῦ τώρα με αὐταὶ τῆς ἐκλογαὶς δὲν εἰσακούεται οὔτε κοράκου κρά.

Ἄστε πρῶτα νὰ ψυφῆσετε ὅλοι σεῖς οἱ Πειραιῶτες ἀπὸ τὴ βρώμα και δυσωδεία και μὰς κάνετε τὰ παράποιά σας ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμον, ὅπου δὲν εἰσακούονται παράπονα οὔτε παρὰ τῷ Θεῷ.

Ὁ

δάσκαλος τῆς Εὐαγγελικῆς σχολῆς τῆς Σμύρνης κύρ Παπαδόπουλος ἀπουσιάζει λέει ἀπὸ τὸ σχολεῖο τετρακόσαις ἐξήντα ἐφτά μέραις τὸν χρόνον, (χοντρὸ εἶναι ἀλλ' ἂς ὑποθέσωμε) γιατί λέει τὴν μιά μέρα κοιλοπονᾷ ἡ γυναῖκά του, τὸν ἄλλο μῆνα γεννᾷ ἡ γυναῖκα τοῦ παιδιοῦ ποῦ διδάσκει γράμματα και τὴν ἄλλη μέρα ἔχει πονόδοντο.

Ἄς μὰς κάνη λοιπὸν τὴ χάρι νὰ κάνη ταχτικά τὴ δουλειά του, ὅπως και πληρώνεται ταχτικά, γιὰ νὰ μὴν ἀκούσῃ κάμμιά ὄρχη και πιδ καθαρά τὰ σκολιανά του.

Ἄλλως ποσαπέρνης χαραμοφαγᾶς κι' αὐτός.

— Ἐγὼ γιὰ τὸν ψῆφὸ μου χίλιας θὰ γυρέψω
— Ἐγὼ δυό.

Ἐπίσημον.

Ἴδου και μιὰ ἐπιγραφή γράμματος τῆς ἐπιστολῆς :

Πρὸς τὸν κύριον Ἰωάννην Παρτιέρην, ὁδὸς Παλχανθρώπου, νὰ τὸ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν ὑπογεγραμμένον Χατζηπέτρον.

Ἄπ' αὐτῆ τῆ δουλειᾷ μαθίνω με μεγάλη μου χαρὰ ὅτι ὑπάρχει δρόμος στὴν Ἀθήνα ποῦ ὀνομάζεται Παλχανθρώπος, και δεύτερο ὅτι ἔγινε και γραμματοκομιστής.

Ποῦ θὰ τὸν ρίξῃς ἄντρα ;
— Οὐλοὺς στὰ μαῦρα.